

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXIX. — Wydana i rozesłana dnia 31. sierpnia 1899.

Treść: (№ 164—168.) 164. Obwieszczenie o zwinięciu delegacyi komory na dworcu kolejowym Budapeszt-Lipótváros. — 165. Obwieszczenie o przedłużeniu terminu otwarcia przedłużenia kolei małej od Pragi ku Wysoczanom. — 166. Obwieszczenie o przedłużeniu terminu otwarcia kolei lokalnej od Miestca Hermanowego do Borohradka. — 167. Rozporządzenie cesarskie o przedłużeniu czasowego uwolnienia od podatku domowoczynszowego dla nowych budowli na gruntach skarbowych koszar Franciszka Józefa w Wiedniu i na kilku w III. i IV. dzielnicy Wiednia położonych parcelach będących własnością gminy wiedeńskiej. — 168. Rozporządzenie o uregulowaniu stosunków osobowych posługaczy zakładu pocztowego i telegraficznego.

164.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 12. sierpnia 1899,

o zwinięciu delegacyi komory na dworcu kolejowym Budapeszt-Lipótváros.

Według doniesienia królewsko węgierskiego Ministerstwa skarbu zostaje delegacya królewsko węgierskiej komory głównej w Budapeszcie na dworcu Budapeszt-Lipótváros królewsko węgierskich kolei państwa z dniem 1. września b. r. zwinięta.

Kaizl r. w.

165.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 18. sierpnia 1899,

o przedłużeniu terminu otwarcia przedłużenia kolei małej od Pragi ku Wysoczanom.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia termin skończenia i otwarcia przedłużenia aż do czesko-morawskiej fabryki maszyn w Lieben istniejącej już małej kolei o szlaku normalnym,

(Polskich.)

utrzymywanej w ruchu za pomocą elektryczności, która łączy Pragę z Wysoczanami, z odgałęzieniem w Lieben do zamku w Lieben, ustanowiony obwieszczeniem c. k. Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 21. lipca 1898, l. 26809, Dz. u. p. Nr. 133, przedłużony został aż do dnia 31. lipca 1900.

Wittek r. w.

166.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 21. sierpnia 1899,

o przedłużeniu terminu otwarcia kolei lokalnej od Miestca Hermanowego do Borohradka.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia termin skończenia i otwarcia kolei lokalnej od Miestca Hermanowego do Borohradka, z odnogą od Tyńca Hrohowego do Chrastu, ustanowiony w §. 2 dokumentu koncesyjnego z dnia 26. maja 1897, Dz. u. p. Nr. 138, a przedłużony według obwieszczenia c. k. Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 12. maja 1899, Dz. u. p. Nr. 91, przedłużony został aż do dnia 31. października 1899.

Wittek r. w.

167.**Rozporządzenie cesarskie z dnia 21. sierpnia 1899,**

o przedłużeniu czasowego uwolnienia od podatku domowo-czynszowego dla nowych budowli na gruntach skarbowych koszar Franciszka Józefa w Wiedniu i na kilku w III. i IV. dzielnicy Wiednia położonych parcelach, będących własnością gminy wiedeńskiej.

Na mocy §. 14go ustawy zasadniczej z dnia 21. grudnia 1867, Dz. u. p. Nr. 141, uznaję za stosowne postanowić, co następuje:

§. 1.

Dla tych budynków, które z powodu sprzedaży koszar Franciszka Józefa w Wiedniu i gruntów skarbowych do nich należących, w granicach nowych linii regulacji ulic nowo wzniesione zostaną na powierzchni budowlanej koszar albo też na niezabudowanych dotychczas częściach rzeczonych gruntów, przedłuża się czas trwania uwolnienia od podatku domowo-czynszowego, w myśl ustawy z dnia 25. marca 1880, Dz. u. p. Nr. 39, im służącego, na lat trzydzieści, jeżeli wspomniane budynki w przeciągu lat dziesięciu od czasu wystawienia tych gruntów na sprzedaż, zostaną według planu skończone i uczynione przydatnymi do użycia, a na lat dwadzieścia pięć, jeżeli ukończenie ich według planu i uczynienie przydatnymi do użycia, nastąpi w przeciągu lat dwudziestu od wystawienia na sprzedaż.

§. 2.

Unormowane w §. 1. przedłużenie uwolnienia od podatku domowo-czynszowego przysłuża oznaczonym nowym budowlom tylko wtedy, jeżeli takowym przyznane zostanie ustawą krajową także prawo do równie długo trwającego uwolnienia od dodatków krajowych i do dziesięcioletniego uwolnienia od dodatków gminnych do podatku domowo-czynszowego.

§. 3.

Na wypadek przyścia do skutku, wskazanej w §. 2 ustawy krajowej, przyznaje się przedłużenie uwolnienia od podatku domowo-czynszowego unormowane w §. 1, także nowym budowlom na parcelach Nr. 2998/3 w III. dzielnicy, dalej Nr. 661/1, 662/2, 662, 1545, 1546/1, 1546/2, 1546/3, 1546/4, 1546/5, 1546/6, 1592, 1594/1, 1594/2, 1595, 1703/1, 1703/2 i 1703/3 w IV. dzielnicy Wiednia, będących własnością gminy wiedeńskiej, pod tym warunkiem, że ustawą krajową przyznane

zostanie także nowym budowlom na oznaczonych gruntach gminnych, prawo do trzydziesto-względnie dwudziestopięcioletniego uwolnienia od dodatków krajowych a dziesięcioletniego uwolnienia od dodatków gminnych (do podatku domowo-czynszowego).

§. 4.

Zresztą postanowienia ustawy z dnia 25. marca 1880, Dz. u. p. Nr. 39, stosują się także do budow oznaczonych w niniejszem rozporządzeniu.

§. 5.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie od dnia ogłoszenia.

§. 6.

Wykonanie niniejszego rozporządzenia poru-
cza się Memu Ministrowi skarbu.

Ischl, dnia 21. sierpnia 1899.

Franciszek Józef r. w.

Thun r. w.	Welsersheimb r. w.
Wittek r. w.	Ruber r. w.
Bylandt r. w.	Kast r. w.
Kaizl r. w.	Jędrzejowicz r. w.
	Di Pauli r. w.

168.**Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 30. sierpnia 1899,**

o uregulowaniu stosunków osobowych posługaczy zakładu pocztowego i telegraficznego.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia z dnia 28. sierpnia 1899, rozporządza się w porozumieniu z c. k. Ministerstwem obrony krajowej i c. k. Ministerstwem skarbu w wykonaniu ustawy z dnia 26. maja 1889, Dz. u. p. Nr. 86 (o uregulowaniu dochodów sług rządowych zakładu pocztowego i telegraficznego należących do kategorii posługaczy będących w czynnej służbie) i cesarskiego rozporządzenia z dnia 19. sierpnia 1899, Dz. u. p. Nr. 159 (o uregulowaniu dochodów sług rządowych należących do kategorii posługaczy a będących w służbie czynnej), pod względem uregulowania stosunków osobowych systemizowanych posługaczy zakładu pocztowego i telegraficznego, co następuje:

§. 1.

Z dniem 1. września 1899 znosi się osobne kategorie posługaczy zakładu pocztowego i telegraficznego istniejące dotychczas pod nazwą *a)* ekspedyentów urzędu pocztowego, *b)* pakmistrzów, *c)* konduktorów pocztowych, *d)* wozowników, *e)* listonoszów, *f)* dozorców linii telegraficznych, *g)* monterów, *h)* sług dyrekcji pocztowych i sług urzędów pocztowych, *i)* portyerów.

Od tego samego terminu łączy się wszystkich posługaczy zakładu pocztowego i telegraficznego systemizowanych w jednej z kategorii wspomnianych pod *a)* aż do *i)* w okręgu każdej dyrekcji poczt i telegrafów w jeden jednolity skład osobowy posługaczy.

§. 2.

Jednolity skład osobowy posługaczy w okręgu każdej dyrekcji poczt i telegrafów dzieli się na trzy klasy każda o trzech stopniach.

Nazwę urzędową sług zamieszczonych w jednolitym składzie osobowym posługaczy ustanawia się jak następuje; „Niżsi urzędnicy pocztowi“ dla sług I. klasy, „Ekspedyenci urzędu pocztowego“ dla sług II. klasy i „Słudzy urzędu pocztowego“ dla sług III. klasy.

Przemawiając w służbie do urzędników pocztowych niższych należy używać tytułu „pan“.

§. 3.

Dopóki wymiary pensji ustanowione §. 7. cesarskiego rozporządzenia z dnia 19. sierpnia 1899 pozostaną w mocy, wynosić ma pensja roczna systemizowanych posługaczy zakładu pocztowego i telegraficznego dla trzech stopni

III. klasy: 400 zł., względnie 450 zł. i 500 zł.;
II. „ 500 „ „ 550 „ „ 600 „
wreszcie

I. klasy: 600 „ „ 650 „ „ 700 „

Wymiar dodatków służbowych w poszczególnych stopniach pensji stosuje się do przepisów §. 10. cesarskiego rozporządzenia z dnia 19. sierpnia 1899, Dz. u. p. Nr. 159.

§. 4.

Zaliczenie jednolitego składu osobowego posługaczy do poszczególnych klas w okręgu każdej dyrekcji poczt i telegrafów ma zawsze następować w ten sposób, (§. 5), że z ogólnej liczby miejsc posługaczy systemizowanych dla tego okręgu, jedna piąta część przypada na klasę I. a po dwie piąte na II. i III. klasę. Miejsca, która pozostaną jako reszta po podzieleniu przez 5, należy zawsze dodać do klasy III.

W granicach każdej klasy rozdziela się miejsca systemizowane równomiernie po jednej trzeciej części na trzy stopnie tej klasy, przyczem miejsca,

które pozostaną jako reszta po podzieleniu przez 3, należy zawsze dodać do najniższego (3) stopnia tej klasy (§. 11).

§. 5.

W celu wyrównania między systemizowanymi a rzeczywistymi składami osobowymi w poszczególnych klasach, względnie stopniach w okręgu każdej dyrekcji poczt i telegrafów odbywać się ma regulowanie składu osobowego co rok cztery razy, a mianowicie podług składów osobowych z dnia 15. marca, względnie czerwca, września i grudnia każdego roku. O ile przy tej sposobności słudzy drogą mianowania lub też stopniowego posunięcia się mają uzyskać polepszenie dochodów, wypłata wyższych dochodów nastąpić ma od najbliższego dnia 1. kwietnia, względnie dnia 1. lipca, dnia 1. października i dnia 1. stycznia.

§. 6.

Jako szczególny wymóg dla postąpienia sługi III. klasy do wyższych klas pensji jednolitego składu osobowego posługaczy ustanawia się, żeby dotyczący sługa udowodnił próbną praktyką i egzaminem swoje uzdolnienie do pełnienia obowiązków służbowych cięższych na posługaczach wyższych kategorii, a mianowicie przynajmniej w jednej z następujących grup służbowych:

- a)* w służbie nadzorczej i asystowania przy przewozie (odpowiadającej obowiązkom służbowym dotychczasowych kategorii ekspedyentów urzędu pocztowego, pakmistrzów, wozowników i konduktorów pocztowych);
- b)* w służbie doręczania (odpowiadającej obowiązkom służbowym dotychczasowej kategorii listonoszów);
- c)* w służbie nadzoru i budowy linii telegraficznych i telefonicznych (odpowiadającej obowiązkom służbowym dotychczasowych kategorii monterów i nadzorców linii telegraficznych. Praktyka próbna ma trwać dla grup służbowych *a)* i *b)* 2 aż do 4 miesięcy, dla grupy służbowej *c)* 4 aż do 6 miesięcy.

Exzamin, który ma być złożony po odbyciu praktyki próbnej, ma na celu stwierdzenie znajomości instrukcji służbowych i innych przepisów istniejących dla dotyczącej grupy, zdolności do czynności służbowych tej grupie właściwych, tudzież uzdolnienia do wygotowywania raportów służbowych.

§. 7.

Do praktyki próbnej należy sługi III. klasy w charakterze stałym przypuścić na ich prośbę bez względu na stopień pensji.

W podaniach o dopuszczenie do praktyki próbnej mają służyć dokładnie oznaczyć grupę służbową, do której chcą praktykę odbyć i egzamin złożyć. Kolejne odbywanie praktyki próbnej i egzaminu do kięku, ewentualnie do wszystkich grup oznaczonych w §. 6 jest dopuszczalne.

Co do nadchodzących podań o dopuszczenie do praktyki próbnej upoważnione są dyrekcye poczt i telegrafów:

1. Podania całkiem oddalić, a) jeżeli poszczególni kandydaci ze względu na swoje wykształcenie szkolne, swoje zdolności i swoje właściwości cielesne do dotyczącej grupy się oczywiście nie nadają; b) z powodu zbyt wielkiego natłoku kandydatów zgłaszających się do praktyki w pewnej grupie służbowej;

2. oznaczać w granicach ustanowionych czas trwania praktyki próbnej w każdym poszczególnym wypadku;

3. z jak najmożliwszem uwzględnieniem osobistych stosunków kandydatów ustanawiać termin rozpoczęcia praktyki próbnej, tudzież miejsce służbowe, w którym takowa ma być odbyta.

§. 8.

Praktykę próbną winni służyć w ogólności odbywać w czasie, kiedy są wolni od służby; należy im jednakże, o ile to jest tylko możliwe, dozwalać ułatwień w służbie. Jeżeli cele praktyki próbnej tego bezwarunkowo wymagają, mogą być służyć na czas krótszy lub dłuższy od swej zwyczajnej służby całkiem uwolnieni.

O wyniku praktyki próbnej i egzaminu, który po skończeniu praktyki ma być złożony, należy w razie pomyślnego wyniku wydawać poświadczenia, które mają podawać czas trwania i rodzaj praktyki, uzdolnienie kandydata do dotyczącej grupy służbowej, według trzech stopni (znakomicie uzdolniony, dobrze uzdolniony, dostatecznie uzdolniony). Poświadczenia te należy dołączać zawsze w razie wnoszenia podań o nadanie posad.

Jednorazowe ponowienie praktyki i egzaminu dla pewnej grupy służbowej w razie niekorzystnego wyniku jest dopuszczalne, jednakże tylko wtedy, gdy wyniki pierwszej praktyki próbnej były przynajmniej tego rodzaju, że można się z prawdopodobieństwem spodziewać pomyślnego skutku w razie ponowienia praktyki i egzaminu. Ułatwień służbowych wspomnianych w ustępie pierwszym nie udziela się jednak w razie ponawiania praktyki.

§. 9.

Od wykazania się uzdolnieniem do pełnienia obowiązków służbowych ciężących na posługaczach wyższych kategorii (§. 6), jednakże tylko pod względem postąpienia do klasy II., uwolnieni są ci słu-

dzy III. klasy, którzy w pierwszym stopniu pensyi klasy III. najmniej dziesięć lat służby ukończyli.

Jeżeli tego rodzaju służyć chcą uzyskać możliwość postąpienia do klasy I., winni są uzdolnienie swe do pełnienia obowiązków służbowych ciężących na posługaczach wyższych kategorii wykazać przez dodatkowe odbycie praktyki próbnej i złożenie egzaminu pod warunkami przewidzianymi w §§. 6 aż do 8.

§. 10.

Opróżnione posady służbowe w najniższych stopniach pensyi wszystkich trzech klas jednolitego składu osobowego posługaczy obsadzają się drogą nominacji na podstawie poprzedzającego podawania się. Natomiast przeniesienie sług z najniższych stopni pensyi do wyższych w granicach tej samej klasy następuje drogą stopniowego posuwania bez poprzedzającego podawania się.

§. 11.

Przy stopniowym posuwaniu należy postępować podług kolei umieszczenia w składzie osobowym; przytem należy jednakże tych ponijac, których prawomocnem orzeczeniem komisji porządkowo-karnej w myśl postanowień §§. 2, lit. c) i 5 rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. marca 1860, Dz. u. p. Nr. 65, ukarano odjęciem stopniowego posuwania, a to stosownie do postanowień dotyczącego orzeczenia porządkowo-karnego.

Jeżeli przy sposobności kwartalnego regulowania składu osobowego, służyć, którzy w chwili do dotyczącego regulowania stanowej (§. 5) już ukończyli całe pięć lat w trzecim, względnie w drugim stopniu pensyi pewnej klasy, a ze względu na stany osobowe do dotyczącej regulacji stanowe, jeszcze nie mieli postąpić na wyższy stopień, mogą być *ad personam* zaliczeni do wyższego (drugiego, względnie pierwszego) stopnia pensyi dotyczącej klasy.

Te nadliczbowe miejsca należy przy sposobności najbliższego albo któregoś następującego regulowania składu osobowego, wciągnąć do systemizowanego stanu. Jednakże służyć w ten sposób *ad personam* zaliczeni do stopnia pierwszego płacy pewnej klasy, mają być uważani przy stwierdzaniu rzeczywistego stanu osobowego z powodu jakiegoś następnego regulowania składu osobowego za należących do drugiego stopnia pensyi, a wskutek tego zmniejsza się ewentualnie liczba tych, którzy na drugi stopień mają być posunięci.

Służyć, którzy postąpili do pierwszego stopnia pensyi pierwszej klasy pensyi, mają prawo do dodatków z powodu dawności służby unormowanych w §. 8 rozporządzenia cesarskiego z dnia 19. sierpnia 1899, Dz. u. p. Nr. 159.

§. 12.

W celu obsadzenia posad służbowych opróżniających się przy sposobności kwartalnego regulowania składu osobowego w najniższym stopniu pensyi II. i I. klasy jednolitego składu osobowego posługaczy, mają kandydaci podania swoje należyte instruowane wnosić bez poprzedniego ogłoszenia konkursu najpóźniej na 14 dni przed terminami regulowania oznaczonymi w §. 5, a zatem najpóźniej dnia 1. marca, względnie czerwca, września i grudnia do dotyczącej dyrekcji poczt i telegrafów przepisana drogą służbową.

Podania kandydatów, którzy nie udowodnili w przepisany sposób swojego uzdolnienia do obowiązków służbowych ciężących na posługaczach wyższej kategorii, należy *a limine* odrzucić, jeżeli kandydaci ci nie są uwolnieni od dostarczenia tego dowodu.

§. 13.

Przy obsadzaniu posad służbowych opróżniających się w najniższym stopniu pensyi II. i I. klasy, należy przy wyborze między kandydatami, oprócz kolei ich zamieszczenia w jednolitym składzie osobowym posługaczy, w szczególności mieć na względzie jeszcze następujące okoliczności:

I. Jeżeli chodzi o obsadzenie urzędników pocztowych niższych:

- a) szczególnie zadawalniającą służbę rządową cywilną;
- b) uzyskane uzdolnienie do większej ilości grup służbowych;
- c) lepszą notę uzyskaną przy praktyce próbnej i egzaminie.

II. Jeżeli chodzi o obsadzenie posad ekspedyentów urzędu pocztowego, oprócz okoliczności przytoczonych pod I., lit. a do c:

- d) wyższą wojskową rangę, znakomitą służbę wojskową, albo szczególnie celującą konduite wojskową podoficerów przyjętych do służby pocztowej rządowej na podstawie ustaw. z dnia 19. kwietnia 1872, Dz u. p. Nr. 60;
- e) wyższe wykształcenie szkolne (skończenie szkół wydziałowych i przemysłowych, specjalnych kursów przemysłowych itp.) i wyższe intelektualne uzdolnienie;
- f) w razie dłuższy czas trwającego braku kandydatów uzdolnionych do pewnej grupy służbowej, uzdolnienie uzyskane do tej specjalnie grupy służbowej.

Kara porządkowo-karna jeszcze nie wykreślona wyklucza bezwarunkowo mianowanie.

§. 14.

Przy obsadzaniu posad służbowych opróżniających się w najniższym stopniu pensyi klasy II., współubiegają się nadto z kompetującymi sługami urzędu pocztowego ci w myśl §§. 4 i 5 ustawy z dnia 19. kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 60, uprawnieni podoficerowie, którzy udowodnili swoje uzdolnienie do obowiązków służbowych posługaczy wyższej kategorii (§§. 6 do 8) i wniosli w należyty czasie (§. 12) swoje podania kompetencyjne.

Co do praktyki próbnej i egzaminu podoficerów uprawnionych, nie znajdujących się jeszcze w jednolitym składzie osobowym posługaczy, stosują się odpowiednio postanowienia §§. 6 aż do 8 z uwzględnieniem następujących postanowień:

1. Do podań o dopuszczenie do bezpłatnej praktyki próbnej, należy dołączyć takie same załączniki jakie są przepisane w ogólności dla podań kompetencyjnych o zastrzeżone posady służbowe, a podania te wnieść mają podoficerowie nie należący już do związku czynnej armii bezpośrednio; zaś podoficerowie zostający jeszcze w czynnej służbie przez swoją przełożoną komendę. Wniesienie podań może nastąpić każdego czasu bez względu na pewne terminy konkursowe.

2. Czas trwania praktyki próbnej ustanowić należy dla podoficerów, którzy posiadają tylko certyfikat uprawniający do otrzymania posad sług, w grupach służbowych a i b w ilości 4 aż do 6 miesięcy, w grupie służbowej c w ilości 6 miesięcy. Jeżeliby w ostatnim wypadku podczas praktyki próbnej okazała się konieczność przedłużenia teje ponad sześć miesięcy, to dyrekcje poczt i telegrafów mają wcześniej złożyć Ministerstwu handlu sprawozdanie co do ewentualnego przedłużenia praktyki najwięcej o 2 miesiące.

3. Podoficerom należy na początku praktyki próbnej dać przedewszystkiem sposobność obznajomienia się z obowiązkami służbowymi posługaczy niższej kategorii.

4. Do poświadczeń wydawać się mających o wyniku praktyki i egzaminu należy co do podoficerów dodawać uwagę, że na podstawie tego potwierdzenia wolno im, przy zachowaniu terminów ustanowionych w §. 12 ubiegać się o posadę służbową, która się ewentualnie opróżni w najniższym stopniu pensyi klasy II.

§. 15.

Jeżeli przy obsadzeniu posad służbowych opróżniających się w najniższym stopniu klasy II. znajdują się między ubiegającymi się tak kwalifikowani słudzy urzędu pocztowego (§§. 6 aż do 9), jak i kwalifikowani nie należący jeszcze do jednolitego składu osobowego podoficerowie, to należy

- a) gdy się ubiegają kwalifikowani podoficerowie, nienależący jeszcze do składu osobowego, razem z takimi sługami urzędu pocztowego, którzy swojego czasu zostali przyjęci do składu osobowego nie na podstawie certyfikatu uprawniającego (§. 17, lit. c), należy dać bezwarunkowo pierwszeństwo wymienionej najpierw kategorii kompetentów;
- b) gdy się ubiegają podoficerowie kwalifikowani, nienależący jeszcze do składu osobowego, razem z takimi sługami urzędu pocztowego, którzy swojego czasu na podstawie certyfikatu uprawniającego przyjęci zostali do składu osobowego (§. 17, lit. a i b), ze względu na postanowienie wydane w drugim ustępie §. 13, ustawy z dnia 19. kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 60, zrobić wybór z uwzględnieniem okoliczności przytoczonych wyżej w §. 13, a w szczególności okoliczności wspomnianej tamże pod II, lit. d, przyczem jednakże na wspomnianą w §. 13, pod I, lit. a okoliczność, należy mieć szczególny wzgląd tylko gdy się ubiega większa ilość kandydatów będących już w cywilnej służbie rządowej.

§. 16.

Dyrekcye poczt i telegrafów mają na posady służbowe opróżnione w skutek kwartalnego regulowania składu osobowego w najniższym stopniu pensyi klasy III. jednolitego składu osobowego posługaczy ogłaszać konkurs w miarę potrzeby publicznie w sposób przepisany dla zastrzeżonych posad służbowych, przyczem dyrekcye poczt i telegrafów nie są związane terminami oznaczonymi w §. 5. lecz mogą wydawać nominacje także w międzyczasie w miarę skonstatowania ubytku w ogólnej liczbie systemizowanych posługaczy.

§. 17.

Na podstawie ogłoszenia konkursu należy posady służbowe opróżnione w najniższym stopniu pensyi klasy III., po upływie terminu konkursowego i po ukończeniu potrzebnych dochodzeń przygotowawczych, które natychmiast po nadejściu podań przeprowadzone być mają jak najrychlej, nadać:

- a) przedewszystkiem uprawnionym podoficerom, ewentualnie prenotowanym (§. 18) podług kolejki prenotacyi.

- b) kompetującym uprawnionym podoficerom, którzy jeszcze nie są prenotowani; w końcu
- c) w wypadku §. 13. ustawy z dnia 19. kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 60, innym uzdolnionym kompetentom.

§. 18.

Jeżeli ilość współubiegających się na podstawie ogłoszenia konkursu (§. 16) uprawnionych podoficerów, jest większa niż ilość miejsc wolnych, należy tych podoficerów, którzy nie mogą być zaraz pomieszczeni, zaprenotować na posady sług urzędu pocztowego, w przyszłości opróżnić się mogące i o tem z oznajmieniem liczby prenotowanych kompetentów (§. 11 ustawy z dnia 19. kwietnia 1872. Dz. u. p. Nr. 60) i z podaniem w przybliżeniu czasu, do którego prawdopodobnie ich pomieszczenie będzie możebnem, zawiadomić z wezwaniem, by złożyli oświadczenie, czy stosownie do tego zadawalniają się prenotacją lub nie. W ostatnim wypadku należy ich z prenotacyi wykreślić; nie jednak nie stoi na przeszkodzie ich późniejszemu współubieganiu się na podstawie późniejszego rozpisania konkursu.

§. 19.

Bezpośrednie wstąpienie do jednolitego składu posługaczy a zatem mianowanie sług urzędu pocztowego (§. 17) w ogólności, następuje mianowanie podoficerów nie należących jeszcze do składu osobowego ekspedyentami urzędu pocztowego (§§. 14 i 15) następuje zawsze najprzód w charakterze prowizorycznym (czasowym).

Co do zatwierdzenia w charakterze stałym, mają dyrekcye poczt i telegrafów postępować według następujących zasad:

1. W ogólności należy z urzędu zarządzić zatwierdzenie tymczasowo mianowanych sług urzędu pocztowego w charakterze stałym po sześciomiesięcznej, zaś czasowo mianowanych ekspedyentów urzędu pocztowego po jednorocznej zadowolniającej służbie.

2. Jeżeli się po upływie terminów oznaczonych pod 1 okaże oczywista niezdolność dotyczącego sługi do pocztowej służby rządowej, to należy postąpić w myśl postanowień §. 58 (względnie 60) ordynacyi służbowej z roku 1852, względnie uprawnionym podoficerom zwrócić certyfikat, by o inną posadę ubiegać się mogli.

3. Jeżeli służba odbyta w charakterze tymczasowym w ciągu terminów oznaczonych pod 1 nie jest wprawdzie zadowolniająca, jednakże można oczekiwać przy dalszem pełnieniu służby, że dotyczący sługa nabędzie przecież zdolności do rządowej

służby pocztowej, to można go wyjątkowo pozostawić w tymczasowym charakterze sługi urzędu pocztowego jeszcze przez dalszych 6 miesięcy, ekspedyentów urzędu pocztowego jeszcze przez dalszy rok. Po upływie pierwszego, względnie drugiego roku służby należy jednak bezwarunkowo albo zarządzić stanowcze zatwierdzenie dotyczącego sługi, albo postąpić w myśl wskazówek podanych pod 2.

4. O zarządzeniach wydanych w myśl punktów 1 do 3 należy co do tych sług, którzy mianowani zostali na podstawie certyfikatu uprawniającego a jeszcze utrzymywani są w ewidencji jako urlopnicy, bezzwłocznie zawiadomić dotyczącą komendę wojskową.

§. 20.

Z uwagi na wskazówki podane w §. 19 pod 1, 2 i 3 mają dyrekcje poczt i telegrafów po myśli postanowienia punktu 12, rozporządzenia Ministerstwa obrony krajowej z dnia 12. lipca 1872, Dz. u. p. Nr. 98, uczynić wprawdzie doniesienie o skutecznym zamianowaniu uprawnionego podoficera lecz w niem podać mają tylko szczegóły certyfikatu, certyfikat oryginalny zaś przełożyć mają dopiero przy sposobności stanowczego zatwierdzenia sługi.

§. 21.

W razie wstąpienia do jednolitego składu osobowego posługaczy drogą mianowania (§. 17, względnie §§. 14 i 15) umieszczenie w kolei składu osobowego i wypłata dochodów nie ma mieć miejsca w terminach podanych w §. 5. W tych wypad-

kach następuje umieszczenie w kolei składu osobowego według daty nominacji. Wypłata dochodów ma nastąpić, jeżeli chodzi o podoficerów będących jeszcze w służbie czynnej, po uwolnieniu tychże od służby wojskowej względnie zamknięciu ich dochodów wojskowych; we wszystkich innych wypadkach począwszy od pierwszego tego miesiąca, który następuje po dniu nominacji.

§. 22.

Wszyscy słudzy należący do jednolitego składu osobowego posługaczy urzędu pocztowego i telegraficznego otrzymują mundur w naturze. Znosi się ryczałty na ekwipowanie, które dotychczas dla poszczególnych kategorii posługaczy istniały.

§. 23.

Wysokość kaucyi służbowej dla sług należących do jednolitego składu osobowego posługaczy zakładu pocztowego i telegraficznego ustanawia się jak następuje:

dla klasy	I.	w kwocie	300 zł.;
"	"	II.	" " 250 „; wreszcie
"	"	III.	" " 200 „

Stosownie do tego należy sprostować wydany tutejszem rozporządzeniem z dnia 21. stycznia 1883, l. 40118—82 (Dz. r. p. i t. Nr. 29 z r. 1883) pod załączką 1 wykaz posad służbowych przy zakładzie poczt i telegrafów podlegających obowiązkowi składania kaucyi.

Di Pauli r. w.

